

miljøeffekt end ved blot at sige, at ressourcerne skal bruges på alle.

Tredje næstformand (Helge Adam Møller):

Tak til ordføreren. Vi går videre i ordførerrækken i anden runde, og det er hr. Steen Gade.

Steen Gade (SF):

Jeg tager ordet for at sige to ting til miljøministeren. Den ene ting drejer sig om diskussionen om det der lidt tekniske med bedste staldsystem, med normtal og med, hvilket årstal man tager udgangspunkt i med hensyn til normtal. Det lyder jo vældig teknisk. Med de informationer, jeg i hvert fald har for nærværende, er det sådan set her, nøglen ligger til, om det her skal føre til en miljøteknologisk satsning i de kommende år, eller om det ikke skal føre til det. Det finder vi jo ikke ud af i dag. Så jeg lader det ligge nu, men jeg vil sige, at det her i hvert fald er, hvad jeg forstår for nærværende. Og derfor vil jeg bruge en del kræfter på det under udvalgsarbejdet.

Kl. 15.45

For det er jo sådan, at når vi vedtager love, kan det være godt nok, at de er formuleret vældig fint, men hvis det faktisk ikke får den effekt, som enten regeringen eller nogle i regeringen har håbet på, og som nogle andre måske ikke har håbet på, er det jo ikke særlig interessant. Det er jo ikke særlig interessant at lave en lovgivning, der er fin, og som har de rigtige formuleringer og de rigtige mål, men som faktisk ikke virker. Så det må vi kigge på.

Det andet, jeg vil nævne, er ministerens ros til dele af min tale, og der vil jeg bare sige, at den er jeg enig i. Det gik på, at vi støtter principperne i lovgivningen. Det mener jeg sådan set der har været bred enighed om – måske ikke i regeringspartierne eller i Dansk Folkeparti – siden vi havde vores høring, nemlig at vi skulle prøve at lave et spor, der hed teknologiudvikling; vi skulle lave et spor, hvor vi tog mere hensyn til naboer, og hvor lugtforhold var med; og landbruget skulle godkendes som industri, for det er landbruget blevet.

Så med hensyn til de grundprincipper i forslaget er det jo sådan set ikke der, det ligger. Det ligger jo i, hvad man flyder i det, det er jo der, diskussionen om beskyttelsesniveauet kommer ind. Og det, jeg i hvert fald mener også står tilbage fra denne diskussion, er, at vi har en situation, hvor vi ikke laver en lovgivning, som vir-

kelig fører frem til, at vi skal lave skærper i vandrammedirektivet, for man vælger et niveau for beskyttelsen, som sikkert i den kreds af partier er udtryk for det muliges kunst. Jeg kan bare ikke forstå, at man vælger noget, som fører til en risiko for forringelser – og efter min vurdering en stor risiko, nogle andre mener en mindre risiko. Det er jo det modsatte af, hvad der er brug for i miljøpolitikken, nemlig at vi skal have stadig stigende skærper.

Tredje næstformand (Helge Adam Møller):

Der er en enkelt kort bemærkning fra hr. Christian Wedell-Neergaard.

(Kort bemærkning.)

Christian Wedell-Neergaard (KF):

Jeg ved, at hr. Steen Gade er meget optaget af miljøteknologi, det er jeg også og mener, at det er den rigtige vej frem.

Det er sådan, at reduktionskravet for ammoniak går fra 15 pct. til mindst 25 pct. over en periode, og det er jo med henblik på, at man udvikler en rigtig teknologi, man skaber en efterspørgsel. Ved at skabe en efterspørgsel får man en mere effektiv, billigere og mere omkostnings-effektiv teknologi, som kan medføre de resultater, vi gerne vil have. Så det er filosofien i lovforslaget. Kan hr. Steen Gade ikke anerkende, at det er den rigtige måde at indføre miljøteknologi på?

(Kort bemærkning.)

Steen Gade (SF):

Jo, filosofien i, at man har skærpede krav over en årrække, kan jeg godt gå med til. Men hvis man starter et sted, hvor man laver en procent, og hvor udgangspunktet for den procentregning er et niveau, hvor man ikke er nødt til at indføre miljøteknologi, så får man jo ingenting ud af det, så kommer der ikke ny miljøteknologi, fordi landbruget er gået over til at bruge andre fodertyper, fordi de på anden vis faktisk har de reduktioner.

Det var det, som var hele pointen i min argumentation, nemlig at det, som står her, efter min opfattelse *ikke* fører til indførelse af miljøteknologi, allerhøjest efter 2008, og der får vi i realiteten ikke at vide, hvordan det skal ske, for det er overladt til forhandlingerne om, hvordan det skal være fra 2009.